

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814210091
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814210091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci navrhovateľa T. T. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v C. č. X v P. proti odporkyňi C. P. rod. E.j nar. XX.X.XXXX bývajúcej na Ul. D. Q. č. XX v O. zastúpenej advokátkou JUDr. Hedvigou Gallovou so sídlom na Čučmianska dlhá č. 45 v konaní o výživné pre dospelé dieťa o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 13.1.2015 č.k. 9C/314/2014-61 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že zaväzuje odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľa 100 eur mesačne od 21.10.2014 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu navrhovateľovi.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o dlžnom výživnom a trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľa 80 eur mesačne od 21.10.2014, ktoré je povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu navrhovateľovi. dlžné výživné 94,19 eur za obdobie od 21.10.2014 do 31.12.2014 jej povolil splácať v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhod splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a o trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ v ktorom uviedol, že životné náklady na bývanie a štúdium v Trnave sú neporovnateľne vyššie ako v Rožňave. Vytkol konajúcemu súdu, že žiadnym spôsobom nezohľadnil to, že na jeho maloletého brata odporkyňa mesačne vynaloží 300 eur a napriek tomu jemu určil výživné 80 eur mesačne. Konštatoval, že konajúci súd riadne nezistil majetkové pomery odporkyne ani nevyhodnotil jej výdavky na dovolenky vylepšenie motorového vozidla a právne zastupovanie. Vyslovil presvedčenie, že pokiaľ tak ako tvrdí odporkyňa mu vytvára úspory, môže mu namiesto toho viac prispievať na výživu, nakoľko študuje a peňažné prostriedky potrebuje v súčasnosti.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Vyslovila presvedčenie, že v tomto prípade neboli splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa ust. § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav (§ 120 ods. 1 O.s.p.), posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, ako nepochybne vyplýva z odôvodnenia rozsudku, ale nesprávne vyhodnotil schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporkyne vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami navrhovateľa. Konštatuje, že odôvodnené potreby navrhovateľa pre účely konania o výživnom dosiahli svoju maximálnu úroveň. Navrhovateľ je študentom vysokej školy, blíži sa k skončeniu sústavnej prípravy na budúce povolanie, ktorého následkom je skončenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, preto možno predpokladať, že do zákonného zániku vyživovacej povinnosti sa jeho odôvodnené potreby pre krátkosť času výrazne nezmenia. Vzhľadom k tomu, že odôvodnené potreby navrhovateľa prevyšujú schopnosti a možnosti odporkyne, je odvolací súd toho názoru, že určené výživné by malo v plnom rozsahu zodpovedať schopnostiam a možnostiam odporkyne bez ponechania priestoru na zvýšenie výživného v budúcnosti. Po dôkladnom preskúmaní schopností, možností a majetkových pomerov odporkyne dospel odvolací súd k presvedčeniu, že je v jej schopnostiach a možnostiach platiť vyššie výživné ako určil súd prvého stupňa. Na základe týchto skutočností, s prihliadnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť odporkyne určil výživné 100 eur pre navrhovateľa. Konštatuje, že takto určené výživné zodpovedá právu dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov ako aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami navrhovateľa. Určené výživné predstavuje približne 18 % z príjmu odporkyne a zohľadňuje jej nevyhnutné výdavky a vyživovaciu povinnosť k synovi D. Zdôrazňuje, že takto určené výživné nezasahuje do práva žiadneho z vyživovaných detí a zabezpečuje im rovnaký podieľ na životnej úrovni odporkyne. Dodáva, že právo dieťaťa na uspokojenie svojich odôvodnených potrieb je obmedzené schopnosťami a možnosťami povinného rodiča. Odvolací súd určil výživné od podania návrhu, pretože zákon nepripúšťa spätné určenie výživného prípade plnoletých nezaopatrených detí. Z týchto dôvodov návrh v prevyšujúcej časti zamietol.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania podľa §-u 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa §-u 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie ani na jeho zmenu, preto ho podľa §-u 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa §-u 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa §-u 221 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa §-u 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odvolačí súd po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní v tejto právnej veci v rozpore s §-om 157 ods. 2 dôsledne nerešpektoval právo účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa článku 6 Dohovoru, ak v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a výstižne nevysvetlil, akými úvahami sa riadil, keď určil splátky dlžného výživného 10 eur mesačne pri vypočítanom dlžnom výživnom 94.19 eur. Zdôrazňuje, že dieťa nie je povinné úverovať povinného rodiča, ktorý vedel o prebiehajúcom konaní o určenie výživného a mohol sa na zaplatenie dlžného výživného pripraviť, obzvlášť v prípade ak dlžné výživné takmer zodpovedá určenému výživnému. Dopustil sa aj ďalšieho pochybenia keď žiadnym spôsobom neodôvodnil výšku splátok dlžného výživného a obmedzil sa len na všeobecné konštatovanie, o tom, že odporkyni povolil splácať dlžné výživné. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom výroku o dlžnom výživnom podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa na základe určeného výživného a zisteného skutkového stavu ohľadom zaplatených plnení odporkyne správne vypočítať dlžné výživné a riadne rozhodnúť o spôsobe jeho zaplatenia. Opäť o dlžnom výživnom rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť podľa §-u 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby jeho závery vyplývali zo zisteného skutkového stavu a úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodnutí boli preskúmateľné a logicky správne.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.